

DEBRECZENI HIRLAP

Előfizetési árak: Egész évre 10 frt., félévre 5 frt., negyedévre 3 frt. 50 kr. egy hóra 1 frt.

Megjelenik mindennap,
vasárnap kivételével.

Felelős szerkesztő

Koncz Ákos.

Kiadó s laptulajdonos.

Kutasi Imre

Szerkesztőség: Nagy-Várud-utca 2087. sz. Gáll-ház (emelet).

Adóhivatal: Nagy-Várud-utca 2087. sz. Gáll-ház (földszint).

Hirdetések a legmérszkeltebb arszámítás mellett vétettek fel.

Egyes szám 4 kr.

Felekezetenélküliség.

Debreczen, január 26

A „Debreczeni Hirlap“ cz. politikai napilap január 24-iki számában egy cikkely jelent meg — k. aláírással s mivel a szerkesztő kijelentette, hogy nem ért mindenben egyet a tudós cikkely író nézetével és szívesen felveszi lapjában az ellenvéleményeket is, néhány szóval reflektálni kívánok az abban foglaltakra.

Előre bocsátom, hogy protestáns ember vagyok, ki a történelemből és a mindennapi tapasztalásból megtanultam, hogy a protestáns egyháznak szegénysége mellett is hatalmas ereje van. Ezen erejével nagy szenvedéseket tudott elviselni, az üldözések nem verték le, négyszáz év alatt megizmosodott törzsének lombjait kegyetlenül megrázta olykor-olykor a vihar, de nem tudta kicsavarni, mert ereje gyökerében volt és nem laza talajban ágaztak el a gyökérnek szálai.

A protestáns egyháznak ereje abban rejlik, hogy a papságot a világi elem is segíti néprevelő, népművelő fönséges munkájában. A protestáns ember dicsőségének tartja, ha részt vehet egyháza ügyeinek munkálásában, míg ellenben a katolikus világi elem magára hagyja papját a legáltalánabb küzdelem közepett is.

A protestáns papság nagy részét az igazi hivatás, a *vocatio Dei* viszi a lelkészi pályára. Mert vajon van-e valami kecsegtető reá nézve hivatás nélkül e pályán? Egy-két, nagyon is könnyen megbo-

csátható jó eklézsián kívül a legtöbb protestáns lelkész nyomorog, előmenetel csak nagy ritkán van kilátása és igen sokszor szomorúan kénytelen tapasztalni, hogy hosszú és fáradságos tanulás után tört reményeivel, szárnyaszegett kedvvel kell elrejtőznie egy kis félreeső faluba, hová az ujság is csak egy hét múlva érkeznék meg, ha ugyan módjában állana arra előfizetni.

Es mégis mindennek daczára, midőn fájó szívvél látom, hogy a protestáns lelkészek állásuknak meg nem felelő koldus fizetésben részesülnek, midőn tapasztalom, hogy közülök fényes tehetségek porladnak el a megélhetés és napi gondok pusztító kohójában, midőn látom, hogy a magyar nemzet apostolai, a fenyegetetebb pontokon a magyar állameszme őrállói a szegénységgel küzdenek, mondom bár mindezeket kesergő lélekkel látom, nem helyezkedhetem azon álláspontra, hogy a protestáns papság helyzete sokkal jobb volna, ha a katolikus papi javak szekularizáltatnának. Ez szerény nézetem szerint nem sokat lendítene a protestáns lelkészek anyagi helyzetén, mert ki mondhatja meg előre, hogy az állam szekularizáció esetén arra használná-e az elvilágiasított javakat, hogy abból a protestáns egyházakat és lelkészeket segítse. Ezt nem láttuk a II. József császár idejében sem, midőn az egyes szerzetes rendek vagyonára kimondta a szekularizációt, amennyiben ebből a tanulmányi alapot teremtette meg, melyből legfeljebb csak morzsák jutottak a mi papjainknak.

De nemzetgazdasági nézőpontból sem

helyeselhetem a szekularizációt. Elvégre is abból a nagy vagyonból sok jut az általános kultúra céljaira s így maga az állam is jólesően érzi a holt kéz jótékony-ságát. És én hiszem, hogy a protestáns papság is épp oly szívóssággal ragaszkodik birtokaihoz, ha ilyenek volnának és bizonyára egy egyháza érdekeit szíven viselő pap se volna, ki nagylelkűleg lemondana egyháza birtoklási jogáról az állam javára.

Nem tudom jól itélem-e meg a magyar protestáns papságot, de én azt hiszem, hogy ez nem is vágyakozik olyan vagyon után, melyet esetleg áldás helyett átok követne. A protestáns egyház szabad, független és szabadságát, függetlenségét nem adja el kincsekért és inkább marad az unus pastor és unum ovile megtestesüléseig szegény, hogysem szabadságát korlátozó lánczokat akaszszon meghajolni nem tudó nyakára.

Azután meg nem szabad elfelednünk azt sem, hogy micsoda bábeli zavarok származnának egy esetleges szekularizációból. Az ország egy nagy része felzudulna az állam ellen, a béke hosszú időre meg volna zavarva, pedig erre nincs szüksége a magyar nemzetnek. Az elégedetlenség még jobban elmérgesítené az ugyis kisértő elmentéket és féltő, hogy mint hajdan, ugy most is a magyar küzdene a magyar ellen, erőiket forgácsolva.

Hanem igenis abban egyetértek — k. cikkelyével, hogy hajtassék végre az 1848-iki XX-ik törvénycikk. Segitse az állam a protestáns egyházat és ne feledje,

A DEBRECZENI HIRLAP TÁRCZÁJA.

Dalok a szerelemlről.

Irta: Szathmáry Zoltán.

I.

Egy veres leányról.

Csunya volt. Veres, meg szeplős. És mindenki azt mondta neki, hogy csunya, tudta, hogy csunya. Már gyermekkorában az iskolában egyre csufolták a veres hajáért, meg a szeplős arczáért.

Türelmesen hallgatta a csufolódást s inkább odább állott a gyermekek sorából. — Nem zugolódott, nem sirt, ha megbántották.

Csak egyszer szökött köny a szemébe, mikor a tanító is czélezést tett a rutságáról. Akkor érzett először valami metsző fájdalmat a szívében azért, hogy rut.

Már ekkor nagy leány volt. A gyermekeket kivitte a tanító az erdőre. Hosszu sorban állottak fel a leányok, ugy, a mint sorrendben ültek az iskolában. A veres leány jó tanuló volt, másodikkak esett. A tanító hátrább állította. Nem tudta elgondolni a leány először, hogy miért, csak mikor két leány összesugott a háta megett.

Akkor kivált a sorból s azt mondta, hogy haza megy. Haza is ment az anyjához és sirt egész délután, sirt, de nem mondta még az anyjának se, hogy miért.

Később a varrodában volt czéltáblája a többi leányok élezeinek, a kik szépek voltak, üdék, fiatalok és kívánatosak.

A többi leányok már a harmadik udvarlónak is kiadták az utat, mikor neki még fogalma sem volt arról, hogy milyen érzés lehet az, ha egy férfi megvalja egy leánynak, hogy szép, ha minden szavával, lelkével elárulja, hogy szereti.

Nem tudta, csak gondolta, hogy az valami nagyon édes lehet. Azután a csók, az ölelés. — Gondolkodott rajta s fogékony lelke eltalálta, — hogy ha egy fiatal férfi megcsókol egy leányt, az nem lehet olyan, mintha őt megcsókolja az apja.

Egyszer valami mulatságot rendeztek a fiatal kereskedők.

Nem a rátartósabbjai, azok, a kik kiszorultak a télen a fényes bálból.

A varrodában két szögletes modoru, afektált előkelőségű fiatal ember jött, térdig érő szalonkabátban, a veres kezükre meg piszkos, világos keztyüt huztak. — Érzett a peccsőtisztító szaga a kabáton is, meg a keztyün is.

Az egyik azután akaratlanul is összedörzsölte keztyüs kezét, előadta, hogy meghívja egy tizes, vagy mit tudom én hanyas bizottság nevében a leányokat egy nyári táncmulatságra.

Sorba megkérdezte mindeniküket, hogy számíthatnak-e a becses megjelenésre. Milának is szólott a veres leánynak:

— Ugy-e ön is kisasszony? bizonynyára várjuk.

És Mila elment a mulatságra. Lilaszinü ruhát vart magának. Fogalma sem volt róla, hogy a lilaszin jól áll-e a vörös hajhoz, vagy nem, de azt csinált, nem kivágottat, nyakaig érőt.

Határozottan csunyább volt, mint valaha. A tánczosok nem is sokat gondoltak vele. A körtánczosknál csak felkereste egyik két udvarias legény, de a többinél ülve maradt.

És Mila valami olyasfélét érzett a szívében, mint egyszer gyermekkorában, mikor a tanító hátra állította a sorból. A tanító sem mondta, hogy szép, de a leányok azok tudták. Azután ő is tudta, most még jobban érezte, mint valaha. A táncztól kipirult tánczosnők, varró nő társai gunyosan pislogattak felé.

Oda ment az anyjához, meg az apjához, kérte őket, hogy menjenek haza. Az apja már ittas volt, az anyjának se nagy kedve volt a hazamenetelre.

A leány egyideig gondolkodott, azután ott hagyta a tánczosokat. Mind beljebb-beljebb sétált az erdőbe.

Augusztus eleje volt. A felforrt levegő lehült egy keveset, langyosan simogatta a veres Mila szügyentől piros, szeplőtől ellepített arczát. Az erdei virágok fűszeres illata kavargott a levegőben. Így távolról úgy tetszett a leánynak, hogy a tánczene is megkavar-

hogyan a protestánsok az állameszme hűségesei voltak mindenha és nem feleltek papi tisztuk mellett magyarságukat egy pillanatra sem. Vegyen fel az állam költségvetésébe olyan összeget, mely a protestáns lelkészek megélhetését biztosítja és segítse azon egyházakat, melyek szegénységük miatt csak tengődnek, de nem élnek. Ez kötelessége a magyar államnak azon papsággal szemben, mely sanyaru életviszonyai között is arra munkál minden igyekezetével, hogy nagygyá, hatalmassá, erőssé, művelté és a mi fő: minden ízében, vérében és gondolkozásában magyarrá tegye Magyarországot.

És éppen azért a magyar állam nem gyakorol kegyet, ha bőségesebben segíti a protestáns papságot, hanem csak kötelességet teljesít, olyan kötelességet, mely elől ha elzárkózik oly színben tűnik fel, mintha kevésre becsülné a nemzet fentartó papság munkáját.

—k. cikkelyirő elhamarkodottnak látja az egyházpolitikai törvények életbe léptetését és azt mondja, hogy elsiették a dolgot és nagy ugrást tettünk a sötétbe.

Én ezt nem vallo. Nem, mert —k. bizonyára tudja, mint tudós és művelt ember, hogy milyen körülmények hatása alatt születtek meg hosszú és kínos vajudás után az egyházpolitikai törvények.

Ezek a törvények kétségkívül liberálisok olyan értelemben, hogy mindenkinek meghagyják lelkiismereti szabadságát. S ha egyik másik ember lelkiismereti szabadságával visszaél, annak nem a törvény az oka, hanem maga az ember, ki az adott szabadsággal vissza él.

Tudós cikkelyirő, kinek ismeretlenül is odaitélem a theologiai doktori czimet, fájdalmasan panasolja a felekezeti nélküliség terjedését, a nazarénusok és baptisták számának szaporodását. Ez kétségkívül baj, de a bajnak megakadályozása és a seb begyógyítása a lelkészkező papság tiszte. A pa-

gatja a vért ereiben. Soha sem tetszett előtte olyan szépnek az a keringő dal, mely szeliden simán terült el az esti légben.

Bent a sátorban az apja rávette egy pohár jégbehűtött borra. Szomjas volt, jól esett a bor, Érezte, hogy a fejébe száll. A szive mintha ki akart volna ugrani a fűző pánczél alól, szinte hallotta a heves dobogását, sovány keble mintha kidagadni készült volna.

Valami soha nem érzett vágy szállotta meg a lelkét, olyan szépnek talált maga körül mindent. Szépnek a dalt, édesnek az illatot, a levegőt. Egy áramlat megbontotta az erdő lombkoronáit. Milyen beszédek lettek a levelek. Minden, minden szépnek tetszett előtte, csak az ő csunyasága, rutsága, nem jutott észébe.

Édes zibbadást érzett a szívében, alig birt a lábán állani. Leült egy fa alá. Szeliden simított meg mind a két kezével a selyem pázsitot.

És akkor, mintha valami rózsaszínű köd borult volna a szeméi elé, mintha valami ki mondhatatlan édes terhet érzett volna a szívében, végig nyult a fűben s akaratlanul ölelte át a mohos, puha fatörzset. Nem tudott szót adni róla, hogy történt, de szomjas ajkát odatapasztotta arra a puha, bársonyos tönkre.

II.

Egy szőke asszonyról.

Künn sűrű pelyhekben hullt a hó a kemény fagy piros rózsákat festett a járőkelők arczára. Az utca sarkokon kényszerűségből, szánalmas táncot jártak a hordárok, sietve

pokajkai őrzik a tudományt és a törvényt az ő szájából kérdezik. A nép hála Istennek még mindig hallgat papjára, lelki vezérére és a lelkésznek annyi főséges alkalma nyílik a nép oktatására, hitének felélesztésére, hogy serény igyekezet mellett csakhamar kiirt-hatja annak lelkéből a felekezeti különbség beteges ábrándját. Ennek a terjedésétől egyébként én a józan és a maga egészében vallásos magyar népet nem félttem. A kába tanok féktelenkedése csak ideig óráig pusztítja az emberi szív hitéletének virágkönyösétől, mely minden képzettségi fokhoz alkalmazkodni tud és minden elmét fogva tart. A jó pásztor azonban gondot visel az ő lelki gyermekeire és habár lassan lassan, de mégis eléri, hogy hivei az észszerű és világos evangéliumi tanokból merítik lelkük vigaszát.

Én nem látom az egyházpolitikai törvények hatását oly kétségbeejtőnek, mint —k. cikkelyirő, kinek aggodalmi bizonyára egyháza iránt érzett meleg szeretetéből fakadnak. A magyar protestáns egyház nem bomladozik. Itt ott hull talán le egykét vakolat sziklaszilárd faláról, de ez nem gyöngíti erejét. A hívek buzgósa, az erős protestáns öntudat, papjainak egyházuk iránt való szeretete kitatarozzák a hiányokat és a protestáns egyház erősségének tudatában, bizva az isteni gondviselésben és erőt merítve küzdelmes multjából, mely bár vérvirágokat is termelt, de fejére a dicsőség koszoruját is feltűzte — elmondhatja: Si fractus illa batur orbis, impavidum ferient ruinae. —K.—

Az erdélyi koadjutorság ügye. Wlassics dr, kultuszminiszter a miniszteri tanács elé úgy terjesztette a Majláth Gusztáv gróf erdélyi koadjutorrá való kinevezését, mint olyanét, ki Lönhardt halála után ennek örökébe lép. A minisztertanács azonban leszavazta Wlassicsot s mivel a kultuszminiszter

haladtak az emberek, akiknek egy-egy szilajabb szél áramlat oda csapdosta az arcukba az éles hó szilánkokat.

Benn a szobában pattogott a tűz a kályhában, egyenletes meleget árasztva szerte. — Szürke téli borulat, derengő félhomály, melyben élénkebb színt csak a tűz lihegő fénye vegyít. A szőke asszony ott ült egy karos székben, puha, kényelmes karos székben és nézte mint tánczolt a tűz árnya a falon, az erősen aranyozott tapétás falokon.

A tapétán egy ugyanazon figura ismétlődött, két csokolódzó galamb. Az asszony nézte, nézte, hosszan, a mint megeléskült a kis kép a tűz lobogó lángja mellett.

Nézte és gondolkodott. Zűrzavaros gondolatok voltak agyában. Leányálmok a növelt dében, egy katonatiszt, a ki mindennap eljár az ablaka alatt, a kinek virágot szórt az utcára, aztán egy gyér hajú köhögős ember, olyan mint a milyent egy darabban látott az első felvonásban büszkén délezegen, a másodikban féli kopaszon.

Nem tudja micsoda darab volt, de a kopasz emberre emlékszik. — Mindig a nők után szaladgált, mindenféle nők után. A köhögős ember a házukhoz jött, a szemében beteges tűz csilámlott fel, aztán egy fehér-rózsá bukét, templom, fehér selyem ruha, duhaj nótá . . .

Azután végre csönd nyugalom. Mikor is volt, egy éve, két éve nem tudja nem is akar emlékezni rá. Talán csak tegnap volt, talán nagyon régen.

Azok a leányálmok, napsugaras délibábos képek összetörve.

azt hitte, hogy így, a jogoludlás nélkül is elfogadja a fiatal gróf a koadjutori tisztet további lépéseiről nem értesítette Majláth grófot.

Az országos fegyelmi bíróság ügyviteli szabályzata. A királyi és országos közigazgatási fegyelmi bíróság Tóth Vilmos főrendiházi elnök elnöklése mellett teljes ülést tartott. melyen a bíróság tagjain kívül Wekerle Sándor, a közigazgatási bíróság elnöke és Ludvig János másodelnök is jelen volt. Az ülés tárgyát a bíróság ügyviteli szabályzatának megállapítása képezte.

Az új reichsrath. A miniszterium a magyar kormányval történt megállapodás következtében hívta össze márcziusra a birodalmi tanácsot. Mihelyt az új parlament összeül, azonnal elé terjesztik a kiegyezési javaslatokat, melyeket ugyanazon időben fog tárgyalni a magyar kormány is.

Választás Abrudbányán. Az abrudbányai kerületben, amelyben tudvalevőleg Lukács László pénzügyminiszter lemondása következtében új választás lesz. Perczel Béni a szabadelvű párt jelöltje. A választók egy része, minekutána Hoitsy Pál, akinek a jelöltséget felajánlották, ezt nem fogadta el, dr. Nagy Károlyt léptette föl.

Külföldi hírek.

(Muraviev utja.) Muraviev gróf orosz külügyminisztert csütörtökre várják Párisba. Megérkezése után először is Hannoteaux külügyminiszterrel fog értekezni s ez alkalommal a törökországi reformok is szóba kerülnek. Mindkét állam óhajta, hogy Konstantinápolyban, különösen a pénzügyi reformokat minél gyorsabban végrehajtsák és diplomáciai körökben azt beszélik, hogy a tárgyalások befejezése után a francia kormány sárga könyvet fog kiadni, a melyben kétségtelen bizonyítékaik lesznek a kormány ama törekvésének, hogy a francia tőke érdekeinek megővése céljából a kormány tőle telhetőleg mindent elkövetett. — Görögország (Törökország ellen.) A török és örmény menekültek egy küldöttsége tiszteltget a miniszterelnöknel és több más miniszternél is, hogy köszönetet mondjon a görög kormánynak a menekültekkel szemben tanúsított vendégszereteteért. A küldöttség kijelentette,

Körülotte egyforma emberek. Jobbára olyanok, mint az a kopasz ember, a férje. — Az egyik része köhög is, a másik csak beszél, üres, léha dolgokat, a melyeket nem tud megérteni.

Csak így érzi magát jól, így a puha melegben, a félhomályban, jó volna így ülni mindig, örökre, Csak a csönd, csak és semmi zaj, semmi beszéd.

Miért? Talán beteg, nem! Egészséges, szabályosan kering a vér ereiben csak mintha a lelkén ülne valami nehézség.

Nem érdekli semmi, nem köti le a figyelmét semmi és senki. Nincs fájdalma, nem támad a szívében senki iránt harag, nincs öröme semmiben.

Nem csalódott az urában, abban a kopasz emberben, nem csalódott a leányálmokban. — Tudta előre mi vár az ura oldalánál, már a növedében tudta, — hogy azok a leányálmok összetörnek összeomlanak.

A katona tiszt, a kinek virágot szórt a balchonnól, tudta hogy nem közeledik soha, hogy nem beszél vele, nem is akarta. Csak látta a többi leányoktól, mint viselkednek a férfiakkal szemben.

Az a katonatiszt is olyan, mint a többi férfiak.

Hiszzen a férfiak mind egyformák. Mint leány nem ábrándozott soha. Azok a leányálmok csak olyanok voltak, mint gyermeknek a játékszer. Ha megnő eldobja emez ezt, amaz azt. Meg miből állottak azok az álmok egy királyfi, aki eljön eltánczolni vele egy négyest, aki megcsókolja fedetlenül

hogyan a me mit tenni, keznek, de török titkok ellen. A magyarországi nyujtani, a akezióba, n

A hét ma se hira az első lök b. miniszter Blaskovics rült. Érdek ott hagyta — melybe s annak ujságnak tokába.

Tehát inkorrekt u s ha ő azt tehette, me párt nexus záró módor

Az él

derültséget nos szabad disszertált s ha ő azt b. miniszter flektált s a megakadályról tartott

longum et is kell lenn Természete kintben v ban követk

illusztráljuk Gajári ves tudom melyet besz

nak, teljese vedésben v nek közlésé

nél rötta pathiáról v néppárt kö zetesebb r

pusztulásá a tényező

hagyott vá rályiak ne csokolódnal mesen visel

A kat neki, azt m mes belé, d tonatisztnek kártyás kö

És mi beszéltek e Nem ellenk mikor hozz undorodott melegedett

Hanen a zaj, csak öntudatlanu baállani a Hát mi is l gondolt, de

gondolata. nem is leh álmónélkül

Nézi, a tapétán, néz. Két m ban ő előtt urával, Az borszagu, v

Regén meg a színről különös sem. Szere még a szó

1877
50/1 a m Debr. Hírlap

hogy a menekültek soha sem fognak olyasmit tenni, a mi az ország törvényeivel ellenkeznék, de oltalmat kértek a kormánytól a török titkos rendőrök folytonos kémkedése ellen. A miniszterek kijelentették, hogy Görögország mindenkor menhelyet fog nekik nyújtani, a míg csak nem bocsátkoznak oly akezióba, mely sérti Görögország érdekeit.

Országgyűlés.

Budapest, jan. 25.

A hétfői ülések szokott egyhangúságának ma se híre, se hamva nem volt. Megadta erre az első lökést az a felszólalás, a miben Bánffy b. miniszterelnök elmondta azt az utat, melyen Blaskovics kedélyes levélkéje az ő kezébe került. Érdekes ut kétségtelenül. — A néppárt ott hagyta egész rakás irattal régi szállásán, — melybe egy operai énekesnő költözött s annak a férje adta át egy kormányparti újságnak s attól jutott a levél az ő birtokába.

Tehát igazolva van, hogy a levél nem inkorrekt uton jutott a miniszterelnök kezébe s ha ő azzal argumentált, azt teljes joggal tehette, mert közügyre, a nemzetipárt és a néppárt nexusára vonatkozik minden kétséget kizáró módon.

Az élénk helyesléssel fogadott és élénk derűtséget keltett leleplezés után Molnár János szabadkozott s azután I v á n k a Oszkár disszertált a lovagias felfogásról. Előbb azooban Gajári Ödön szombati felszólalására reflektált s a parlamenti hang eldurulásának megakadályozását s a közbeszólások mellőzéséről tartott előadást. E megjegyzés után per longum et latum tárgyalta, hogy milyennek is kell lennie a gentelmanlike felfogásának? Természetes, hogy bőségesen szolgált e tekintetben vezérfonalakkal, a melyeknek azonban következő voltát lapunkban más helyütt illusztráljuk.

Gajári Ödön szólott ezután s Ivánka szíves tudomására hozta, hogy az a leczke, a melyet beszéde legelején engedett meg magának, teljesen felesleges. Azonképen alapos tévedésben van Ivánka ur a levélről is, a melynek közlését a miniszterelnök olyan nagy bünéül róta fel. Itt arról a nyilvánvaló szimpáthiáról van szó, mely a nemzeti párt és a néppárt között fennáll s a melynek legnevezetesebb része volt a nemzeti párt szomorú pusztulásában. A nemzeti párt tagadta ennek a tényezőnek a szerepét a választásban, mi

hagyott vállát a keringőben. Ostobaság, királyfiak nem léteznek, vagyha vannak is, nem csókolódnak nyilvános helyen, hanem illedelmesen viselik magukat.

A katonatiszt egy-két pillanatra tetszett neki, azt mondta a társnőinek, hogy szerelmes belé, de már akkor tudta, hogy a katonatisztnek nincs pénze s hogy hamis kártyás közelebb kiharangozzák a tisztikarból. És mindég mosolygott, ha szerelemről beszéltek előtte és csak rázta az ő okos fejét. Nem ellenkezett az apjával, meg az anyjával, mikor hozzáadták a kopasz emberhez nem undorodott a csókjától, ölelésétől, de nem melegegett fel a csók, az ölelés alatt a vére.

Hanem az utóbbi időben mintha bántaná a zaj, csak a csöndet a kényelmet szereti. És öntudatlanul is érzi, hogy valami változás fog beállani a lelkébe. Micsoda?! Talán a halál. Hát mi is lesz ha meghal. Erre még nem gondolt, de nem kellemetlen előtte a halál gondolata. Egyszer csak meg kell halni és az nem is lehet kellemetlen. Aludni örök álmot, álom nélkül...

Nézi, nézi a két csókolódzó madarat ott a tapétán, a nélkül, hogy tudta volna mit néz. Két madár csókolódzik, mi is volna abban ő előtte, hiszen ő is csókolódzik néha az urával, az urának kétféle csókja van, vagy borszagu, vagy dohányszagu

Regényekben olvasott édes csókokról, meg a színházban hallott beszélni a szerelemről különös módon. Nem értette meg egyiket sem. Szerelem, szerelem idegenül hangzott még a szó is előtte.

pedig állítottuk a leghatározottabban. Mivel tehát tagadták, a miniszterelnök kezébe került adattal bizonyította.

Hogy pedig ez az eljárás korrekt, bizonyítja egy ellenzéki beszéddel a Holló Lajoséval, a ki három évvel ezelőtt megengedte magának, hogy szintén nem hozzá címzett irat alapján támadást intézett a kormány ellen. A mi tehát szabad volt az ellenzéknek a kormány ellen, talán szabad a kormánynak is az ellenzék ellenében. Ez az egyedül helyes felfogás és ennek folytán Horánszky határozati javaslatát nem fogadja el.

A jobboldal viharosan helyeselte ezt a kérdést teljesen tisztázó felszólalást. Majd Bolgár Ferencz szólott s konstátálta, hogy a levél Vészi József révén jutott a miniszterelnökhöz, azonban annak kijelentése mellett, hogy ő azt nem tartotta lapjában felhasználhatónak.

Bánffy Dezső báró miniszterelnök konstátálta, hogy ő miniszteriuma egyik tanácsosának, Jeszenszky Sándornak a révén kapta kézhez a levelet, még pedig minden egyéb megjegyzés nélkül.

Ezután a tételt megszavazták, Horánszky határozati javaslatát pedig elvetették.

Élénkebb vita csak a király személye körüli miniszteriumnál volt, a hol egy és más skrupulusra Bánffy Dezső báró miniszterelnök teljesen megnyugtató felvilágosítást adott s azok alapján a tárcza költségeit a ház változatlanul megszavazta.

Holnap a belügyi tárcza következik sorra.

Szövetkezés és egyházpolitika. (Vége.)

Ujabbán is sok községben van alakulóban hitelszövetkezet.

Dolgozzanak is rajta, mert munkájukat jobbra nem fordíthatják.

A papok dolga ma már ez is!

Ezen munkájuk erkölcsi értéke fogja őket kárpótolni azért, mint az egyházpolitikai törvényjavaslatok törvénynyé emelkedése után munkakörükből veszítenek.

El fogják azonban tévesztetni az utat, hogy ha felekezeti és nemzetiségi szempontból fogják fel az eszmét, mert akkor a helyett, — hogy a most is kielégítésre váró differenciák elsimulnának, még inkább kiélesednek azok.

Egyszer épen úgy ült ott a meleg szobában ahol zokogott a tűz, még kinn sűrű pelyhekben hullt a hó és az utca sarkokon oda verték a talpukat a hordárok, hogy óvják a hideg ellen a lábukat, az emberek meg siettek haza, mert odacsapta a hideg szél az éles kis hópelyheket az arczukba.

Es jött egy közönséges barna ember, valami cigány szőke asszony czimbalmát hangoltatta fel az ura. A kályha libbenő fénye megvilágította a barna férfi arcát.

A szőke asszony tekintete oda tévedt a cigányra két tüzes szempárra.

Es abban a pillanatban ideges borzongás futott át a nő tagjain, szinte megvazogott a foga is. De az a borzongás nem volt kellemetlen. Majd égető tűz áradt szét minden tagjában.

Behunyta a szemét. Ezernyi kép fordult a szeme elé, ezer hang csengett a fülébe. Régi képek, régi hangok, ja mik ezelőtt talányszerűleg áltak előtte és a melyeket most csodálatos módon megérlett.

A barna férfi valami lágy szivreható nótát pengtetett, a czimbalmón, csak úgy próbaképen. Félbe-félbe hagyta s lehajolt a czimbalomra olykor, valami igazítani valót találván — egyik másik huron. Nem vette észre, hogy a sötétben a szőke asszony vágyakozással tárja ki felé karjait.

Az asszony behunyta szemét újra. És nem látott mást, csak azt a két csókolódzó madarat.

Ne nézze a pap az eszme propagálásakor felekezetét, ne nézze a falu közönsége nemzetiségét, hanem nézze és ügyeljen arra, hogy faluja összes becsületes emberei ez uton össeskerüljenek, — egy társaságot képezzenek és együtt legyenek erős vár, mely a lappangó ellenséggel s szocializmussal és anarchizmussal könnyen küzd és diadalra jut.

Mindnyájan együtt közös jóra kell működünk.

A ki ezt így nem érti, vagy nem akarja, az jobb, ha nem is áll munkatársaink közé, mert úgy falujának, mint az általunk már eredményes szövetkezeti küzdelemnek nem előharczosa, hanem hátramozdítója lesz.

Vessen mindenki számat magával és csak ha a saját külön érdekét és felekezetének képzelt külön érdekét alá tudja vetni közérdeknek, csak akkor álljon sorainkba.

Nem szabad e kérdés körül kicsinyeskedni. Nem szabad a munkától huzalkodni, mert igaz, hogy szép eredményeket terem a hitelszövetkezet, de az erős munkást és erős jellemet is kíván.

Sokkal többet árthat egy felületes vállalkozás e téren, mintha mit sem tenne az illető.

Egész emberek kellenek a gátra!

Nem egész munkaejükkal, de amit ez eszméért tesznek, egész erejükkel tegyék, ne immel-ámmal.

Igy könnyű lesz a szövetkezeti érdek hálózatot megteremteni.

Igy könnyű lesz a jó módot és takarékoskodást általánosítani.

Igy könnyű lesz a kivándorlás elé gátat vetni.

Igy könnyen megnyeri a jó tett jutalmát, de ha nem így lesz, ugy ocsut fognak aratni.

Nem vagyok én bizalmatlan a papság és tanítótság iránt, de őket közgazdasági kérdésekre eddig még nem igen nevelték. Azért félek, nehogy félvállról fogva a terhet, az alatt elgörnyedjenek.

Nagy, szép és erős munka vár reájuk, hogy azt, a mit ők is csak ma kezdenek tanulni, azonnal másokkal is közöljék és ezekkel gyakorlatilag keresztül vigyék.

Dr. Gidófalvy István
kir. közjegyző.

Irodalom.

Dr. Eczet Flóri könyve. Tóth Dezsőtől, a jeles tollu győri hírlapírótól vettük a következő előfizetés felhívást: Kiszolgáltam 3 évet, 6 napot. Tisztelettel alulírott, a mai postával a következő tartalmu levelet kaptam: „Jelentem alásan, hogy a katonasorból október elsejével kikerültem. Három esztendeig, meg hat napig tartottam ott a fájós derekamat, de nem haltam bele. A szabadságos kis könyvem ott nyugszik az mestergerendán, édes szülémnek az imádságos önyve mellett. Rozmaring is kéredzkedett hozzájuk a mátkámnak a jószántából. Ú vele róttuk össze néhány rend írásba ugy a gyertya fénye mellett az eseteket, akik történtek velünk a 3 esztendő, meg a 6 napok alatt. Ha érdemesnek tanálják, nyomassák ki valamelyik kalandáriumba, oszt' majd az is odakerül az mestergerendára az imádságos könyv, meg az rozmaringszál mellé Eczet Flóri.” Valami édes fájó érzet rikatta meg a szívemet eme sorok olvasása után. Persze, hogy persze, az Eczet gyerek viselt dolgait nem lehet csak amugy kalap alatt hagyni. Hát összegereblyéltem és tisztába tettem az egypár rend írást s tudósíthatom a tisztelt könyvolvasó publikumot, hogy mintegy 16—18 nyomtatott ívet tesznek ki azok. Meg van bennük egy szegény magyar gyerek katonáskodásának története a berukkolástól a leszerelésig. (Hejh, pedig nagy idő az!) Szerelmi históriákban szintén dúsakalódik ez a könyv, de csak amugy

— reglama szerint. Ez azonban mellékes, ami itt jön, az a fő: A könyv címe: „Kiszolgáltam 3 évet 6 napot...” Megjelenési ideje: 1897. március 15. Előfizetési ára 1 frt. Az előfizetési pénzek címére a „Győri Hírlap” szerkesztőségébe küldendők. Győr, 1897. jan. 14-én. Tóth Dezső. Az Eczet Flóri könyvét, — mely nem egy igen mulatságos órát fog szerezni az olvasónak, — ajánljuk olvasóink figyelmébe.

Hírlapírók hangversenye.

Tizenöt pohár sörre mondom, hogy nem lesz párja a hírlapírók mulatságának. Ez nyilvánvaló a tegnapi értekezletből is.

Gily, aki egyáltalában nem kis gily és aki a zöldségen nem szokott zokogva bogni, tegnap se bugott, nem zokogott hanem össze dugta a fejét Komjáthyval. Akinek sokkal jobb szíve van, mint társulata s aki szintén alóra bizza a busulást, a mint hogy igaz is, mert a lónak sokkal nagyobb hozzá a feje. (Már nem a Komjáthyéhoz, hanem a busuláshoz.)

Mikor két ember össze dugja a fejét, akkor még nincs összeesküvés, valamint, hogy két fa sem erdő, hanem abban a pillanatban mikor Gily meg Komjáthyval össze dugták a fejüket, összesugott egy csomó szép leány is, akik ugyanabban a tárgyban sugdosódtak, a miben Gily, meg Komjáthy.

Nyilvánvaló ebből, hogy a színház buffet-jében összeesküvés volt. Összeesküvés! hallod ezt rendőrség!! Persze, hogy nem hallod, hiszen te csak azt hallod meg ha egy részeg ember elkurjantja magát a fútezőn. (A mellék utcán már kiabálhat, ott már nem hallod meg.)

Igen, összeesküvés volt, a buszom oruság ellen. — Halál a zsarnokra, ezt adta ki jelszót a két Petur: Gily és Komjáthy, akik kibontották a vigalom, a mulatság zászlóját s felszólították a jelenlevőket, hogy sorakozzanak alája.

És sorakozott mindenki aki jelenvolt. Szép asszonyok leányok s csunya újságírók, színészek.

(Lapunk zártakor kapom a nyilatkozatot, a melyben Löw Jóska kijelenti, hogy ő szép fiu. Minden kommentár nélkül adom közre a nyilatkozatot s magam is nyilatkozatom, hogy téves információk folytán soroztam Löw Jóska a csunya közé.)

Thán Gyula lelkében a situációk hasonlítottak a háborgó tengerhez. Neki nem elég, hogy 150 szép asszony s leány vesz részt a hangversenyen, 151-et szeretne. Vajjon ki lehet az a 151-edik szeretném tudni? (Azt hiszem a felesége is. — Szédőgyerek*)

Különb az örökifju Thán mindenkit ambicionált külön praecendent nem alkotott.

Mile Pál nem tagadta meg az ellenzéki újságíró magában. Nem kifogásolhatott semmit a tárgyaláson, kifogásolta hát az értekezlet helyét. Kijelentette, hogy ő meg sohasem értekezett olyan buffében, ahol sör, vagy bor nincs. A színházi buffében pedig nem volt egyik sem.

Oroszlánszívű Löw József mosolygott és rázta a karpereczt s lázasan izgett mozgott. Ha Löw örökké élne, nem sokat kellene gondoskodni Leidenfrostnak, az örökös feltalálónak a perpetuum mobile-n, az örök mozgó gépen.

Miután Szathmáry Zoltán hiányzott a gyűlésről Vidor Dezső a bariton bonivánt is jól érezte magát. Keveset beszélt bele a tárgyalásba, de akkor is... (Konstatálom, hogy elfelejtettem mit akartam mondani.)

(Lapunk zártakor jutott eszembe: Vidor azt mondtaegyszer, hogy az újságíró sokszor téved. Ezzel szemben kijelentem, hogy mikor az állítja hogy az újságíró sokszor téved, ő téved. Rá vonatkozólag soha sem tévedünk.)

Lindenfeld Ede a czilinderét simogatta. Nem merete letenni. Az utóbbi időben

Szedő Ur! Mäskor vagy ön írja a cikket, vagy én. Kabátos emberek nem szoktak egymás kártyájába bele beszélni.

Czikkiró.

nagyon félt. Azon gondolkodott, hogy ha a hadházi szocialisták is ilyen rózsaszinben látták volna a világot, mint ezen az értekezleten a hölgyek, akkor ő nem irt volna cikket ellenük. Erre a gondolatra azután felállott. (Talán az jutott az eszébe, hogy azért a cikkekért eleget fog, még ő ülni az államfogházban.)

Bereczky Lajos nem lehetett jelen az ülésen végig, közben elhívták párbajsegédnek valahova. (Párbajsegédsége jubileumát legközelebb üli meg.)

A gyűlésen külföldben jelen volt a szórakozás, a vigalom istennője is. Ott lakozott a női mosolyokban, a derült arczokon, a melyek mind azt hirdették, hogy a hírlapírók mulatsága kitűnően fog sikerülni s hogy nem lesz senki aki azon kitűnően ne mulatna. Tehát a viszontlátásig!

Szatyl.

Mulatságok.

Farsangi naptár.

Az ez évi farsangon eddig a következő bálók megtartásának idejét közölhetjük olvasóinkkal:

Január 30. A polgári kör bálja a „Biká”-ban. A csizmadiák bálja a „Koroná”-ban.

Január 31. Az asztalosok bálja a „Biká”-ban.

Február 6. Evang. „Fillér” egyesület theaestélye a „Biká”-ban.

Február 6. Az iparoskör táncvigalma a Bikában.

Február 12. Hírlapírók hangversenye a színházban.

Február 13. Czipészek bálja a „Margit”-fürdő disztermében.

Február 20. Jogász és tisztviselő kör jelmezestélye a „Bika” nagytermében.

Február 23. A függetlenségi párt bálja a „Koroná”-ban.

Hírlapírók hangversenye.

Tegnap hétfőn délután a színház buffettermében gyűltek össze azon hölgyek, akik a jövő hó 12-én tartandó hírlapírók hangversenyén közreműködnek. A vidéki hírlapírók debreczeni helyi bizottsága kérte fel a hölgyeket e találkozásra, hogy kölcsönösen megbeszélhessék a legszükségesebb tennivalókat a hangverseny fényesnek ígérkező sikere érdekében. A két fő-örendező Gily Ede és Komjáthy János fogadták az érkező hölgyeket, de ott volt az értekezleten a helyi bizottság, tehát a hangversenyt rendező bizottság legtöbb tagja is. Ez értekezleten állapított meg, hogy melyik műsorszámban kik szerepelnek a hölgyek közül. Tekintettel arra, hogy a közreműködő hölgyeknek a közreműködésre felkérése még mindig folyt, a közreműködők névsora még nem teljes. De már is díszes névsor az, melyet az ezidő szerint már felkért és közreműködésüket megígért s az értekezleten nagy részben megjelent hölgyek nyújtanak. E szerint:

A „Sajtósza b a d s á g” című tablóban részt vesznek: Budaházy Margit, Eötvös Flóra, Emmert nővérek, Farkas Erzsike, Franciscs Elza, Joó Imre, Kovács Laura, Kubay Margit, Laszsgallner nővérek, Lussich Mariska, Muharossy Irén, Rédl Zelma, Szikszay Irén, Takács Viola, Térey Emma, Varga Stefánia, Várady Ilona, Weisz Olga, Károly Ilonka Novotny Ida és Miklóssy nővérek.

A prologban részt vesznek: Szabó Gizella, Kugler Rózsai, Szüts Viola, Takács Viola, Zivuska Irén, Péter Ida.

A Czigány című népszimnű jelenetében részt vesznek: Balogné Békassy Rózsa, Péter Olga, Czabán Margit, Kovács Laura, Kubay Margit, Laszsgallner nővérek, Muharossy Irén, Rédl Zelma, Szikszay Irén, Szüts Viola, Takács Viola, Varga Stefánia, Várady Ilona, Weisz Olga, Budaházy Margit, Eötvös Flóra, Emmert nővérek, Farkas Erzsike, Franciscs Elza, Joó Irma.

Mint a fokozott érdeklődésből is látható, a mi mulatságunk siker tekintetében az első helyen fog állani a debreczeni mindennemű mulatságok krónikájában.

Kaszinó bál Kabán.

Igen kellemes mulatság színhelye volt február 23-án este a kabai vendéglő nagyterme, amikor is a kabai olvasó egyesület tartotta igen jól sikerült táncmulatságát; s dacára az utcák kivilágításához szükséges lámpák hiánya miatt előállott egyiptomi sötétségnek és feneketlen sárnak, mely a buzgó és fáradhatatlan rendezőség intézkedései dacára is ezen alkalomra a város kül és belterületét teljesen megszállotta, mindamellett úgy helyből, mint a közel vidékről igen szép és válogatott közönség gyűlt össze, részint, hogy az általánosan ósmert s jó hírnévnek örvendő kabai mulatságok egyikén részt vegyen, részint pedig, hogy filléreivel áldozatot hozzon az ottani virágzásnak indult kaszinó-egyesületnek.

Már 9 órakor teljesen megtelt a vendéglő nagyterme díszes hölgyközönséggel s azonnal kezdetét vette a tánc — amely Dr. Engländer Sándor bálbizottsági elnök és Tótkés Endre cigány vajda ügyes és tapintatos rendezése mellett oly tüzzel és hévvel folyt, hogy még a szünóra megtartása is vita tárgyát képezte, mindaddig, mig nem Dr. Engländer Sándor látva egy a hölgyközönség, mint a tánczó fiatalság határtalan lelkesedését és felhevülését, pezsgős palaczkok durrogatásával csendességet kérve, annak tartalmával hűsítette és csillapította le egy kevés időre a tánc ingerétől felhevült rózsás kedélyeket s ily körülmények közt elkövetkezvén a szünóra, amíg — a már jó hangulatban levő bálközönség több asztalnál helyet foglalt, a minden szépért és jóért lelkesülő bálbizottság elnöke, semmi áldozatot és fáradságot nem kímélve a díszes hölgyközönséget újabb és újabb meglepetésekben részesítette; s az így kellemesen eltöltött egy órai szünóra után ismét kezdetét vette a tánc s kitartó jókedvvel folyt reggeli 7 óráig, a mikor is az egész bálközönség mielőtt együttesen eltávozott volna, egyhangulag azon határozatot hozta, hogy a legközelebbi mulatságban is mind ott leszünk. A négyeseket mintegy 40–50 pár tánczolta. A jövedelem közel 100 frt volt.

A jelenvolt díszes hölgyközönség névsorát a következőleg sikerült feljegyezni:

Urnök: Dávidházy Jánosné, Tótkés Endréné, Dr. Gedeon Jánosné, Dr. Liszt Nándorné (Tetétlen), özv. Szaniszló Gáborné, Tótkés Gáborné (Debreczen), Dobos Lászlóné, Tóbi Lajosné, Ritókh Istvánné, Kostyál Frigyesné, Szabó Lajosné, Tóth Eduárdné, Bartha Lajosné, Bartha Györgyné, Papp Sándorné, Papp Károlyné, Váradi Antalné, Benedek Ferenczné, Tótkés Zoltánné (Szoboszló).

Leányok: Dávidházy Mariska, Lojka Sarolta (Tetétlen), Ritókh Ilonka, Bartha Róza, Szaniszló Lilla, Tóth Mariska, Bartha Ilonka, Kostyál Mariska stb.

T. G.

NAPI HIREK.

Debreczen, jan. 26.

Időjárás.

A központi meteorológiai intézetnek Debreczenbe küldött távirati jelentése szerint a következő időjárás várható:

— Január 26 —
— Változó felhőzet. — Széles. — Helyenként csapadék. —
Fagy. —

— Városi közgyűlés. A holnaputáni közgyűlésre a következő meghívót bocsátotta ki Simonffy Imre polgármester: Meghívás: az 1897 évi január 28-ik napján, — esütörtökön délelőtt 9 órakor a városhaza nagy termében tartandó rendes bizottsági közgyűlésre. Tárgyak: 1. Polgármesteri jelentés az 1896. évi November és Deczember hónapokról. 2. Belügyminiszteri leirat, melyben Ő Felsőge a Királynak — millenáris közgyűlésünkben hozzászönetelt hódoló feliratunkra kifejezett köszönete a város közönségével közöltetik. 3. Darányi Ignác földmívelésügyi m. kir. miniszter köszönet irata a város közönségének az országos kiállítás érdekében kifejtett tevékenységéért. 4. Az ezredéves kiállításban résztvevő debreczeni kiállítók köszönet-irata a város törvényhatóságához. 5. Széchenyi vármegye törv. hat. bizottságának a kereskedelemügyi m. kir. miniszter urhoz intézett felirata a kereskedő

ügynök
javasl
zottsá
viselő
végett
náci j
ügyész
ról, a
Károly
lentése
kérész
Az áll
1896.
tagvál
ság m
vevőne
dása m
javasl
május
költség
debrec
tése k
vényér
Pápay
pítő ok
a tiszá
ványar
tására
4 1/2 %
17. U
18. U
názium
a vidé
nem ip
elárusi
sára v
A nyil
sok re
rendel
tartás
módos
kelve
kerti s
levő v
izben
24. A
telekb
kamar
megejt
Mester
házast
Varga
kérve
szere
náci s
dedő u
gyábat
tok 18
megho
Vágó
lisi lak
hossza
hányj
bérlejt
gek v
temi j
kérő f
szakra
tárgyá
ügybe
monff
tatása
Sarkó
lati év
leg hi
vényél
Salam
oklevé
nuár
polgá
Ladán
bizotts
kerest
törvény
kerest
felirat
Sziget
leked
és me
szüks
ez ese
mas f
gyors

ügynökök házalásszerű eljárása ellen, tanácsi javaslattal. 6. Békés vármegye törv. hat. bizottságának az állami és törvényhatósági tisztviselők nyugdíjügyének egységes rendezése végett az országgyűléshez intézett feltrata, tanácsi javaslattal. 7. Ábrahám László tiszti fő-ügyész jelentése a város jogügyeinek állásáról, az 1896 dik év II ik félében. 8. Bészler Károly tanácsnok, árvaszéki elnök féléves jelentése a városi árvaügyekről. 9. A számonkérészekhez két bizottsági tag választása. 10. Az állandó bíráló választmány jelentése az 1896. december 23 án végbentant bizottsági tagválasztás tárgyában. 11. A fővárosi bizottság megalakítása. 12. Szabó József főszámvivőnek a városi nyomda 1892-ik évi számadása megvizsgálásáról szóló jelentése, tanácsi javaslattal. 13. Tanácsi előterjesztés az 1895 május 27-dikén tartott kerületi tornaverseny költségei elszámolásáról. 14. Ugyanaz — a debreczeni tornaegyletnek 18000 frt törlesztése kölcsön felvétele engedélyezése iránti kérvényre vonatkozólag. 15. Ugyanaz: a néh. Pápay Pál reális, tanár alapítványának alapító oklevél tervezete tárgyában. 16. Ugyanaz: a tiszántuli ev. ref. egyházkerület folyamodványára, melyben a két jogi tanszék felállítására megszavazott 100,000 forintos alapítók 4 1/2 % kamatának 5 %-ra felemelése kéretik. 17. Ugyanaz: a városház építése tárgyában. 18. Ugyanaz: a főreáliskolának állami főgimnáziummá átalakítása tárgyában. 19. Ugyanaz: a vidéki hus behozatala, annak és a helybeli nem iparosok által vágott állatok husának elárúsítása tárgyában szabályrendelet alkotására vonatkozólag. (Javaslat mellékelve.) 20. A nyilvános vigalmak, mutatóványok, előadások rendezése tárgyában alkotandó szabályrendelet. (Javaslat mellékelve.) 21. Az „eb tartás” tárgyában alkotott szabályrendeletnek módosítással bemutatása. (Javaslat mellékelve.) 22. Özv. Kornhoffer Jozsefné homokkerti szőlőföldjének megvétele. 23. A szovátion levő városi épületek eladása feletti másodizben megejtendő névszerinti szavazás. 24. A Vay-féle N.-Várad utca 2213. sorszámú telekből 300 □ ölnyi területnek az ügyvédi kamara részére átengedése felett másodizben megejtendő névszerinti szavazás. 25. A Nagy-Mester utca 1331. sorszám alatti Kovács-féle házasteleknek iskolai célokra megvétele. 26. Varga László h. bősörményi g. k. lelkész kérvénye, a helybeli görög katolikusok részére templom-telek adományozása iránt, (tanácsi javaslattal). 27. Tanácsi előterjesztés a dedó utcai 64 sorsz. házastelek eladása tárgyában. 28. Ugyanaz: A városház alatti boltok 1897. június hó végével lejáró bérletének meghosszabbítása tárgyában. 29. Ugyanaz: Vágó Andornak a Dobozy féle ház (generálisi lak) alatt bérelt boltok bérletének meghosszabbítását kérő folyamodványára. 30. Tihanyi János kereskedő, a honvéd-barakk-cantín bérlője felebezése 7 frt lámpajavítási költségek visszatérítése iránt. 31. A budapesti egyetemi joghallgatókat segítő egyesület adományt kérő folyamodványára. 32. Az iparos segédek szakrajz tanfolyamára 300 frt segély adása tárgyában tanácsi előterjesztés. 33. Fegyelmi ügyben jelentés. 34. Tanácsi előterjesztés Simonffy Gyula volt főszállásbiztos nyugdíjaztatása iránti kérvény tárgyában. 35. Ugyanaz: Sarközy József rendőrbiztos katonai szolgálati éveinek nyugdíj idejébe beszámítása, esetleg hivatalától leendő felmentése iránti kérvényre. 36. Dr. Tegy József, dr. Rózsa Mór Salamn és dr. Rosenthal Zoltán orvostudori oklevelének kihirdetése. Debreczen, 1897. január 23. Simonffy Imre, királyi tanácsos, polgármester.

— Gyorsvontat Mármaros-Sziget és Püspök-Ladány közt. Mármarosvármegye közigazgatási bizottsága ma érkezett átiratában a végből kereste meg Debreczen sz. kir. város törvényhatósági bizottságát, hogy pártolná a kereskedelemügyi m. kir. miniszterhez intézett feliratát, melyben azt kéri, hogy Mármaros-Sziget és Debreczen közt egy gyorsvontat közlekedését engedélyezze. A felirat igen szépen és meggyőző okokkal bizonyítja a gyorsvontat szükségességét és számokban mutatja ki, hogy ez esetben az egymást összekötő vonal hatalmas fellendülést nyerne több tekintetben. A gyorsvontat engedélyezése kétségkívül sokértékvesíteni akarták. Feldmann József

előnyvel járna, mivel ez idő szerint Szerencsen keresztül lehet csak Mármaroszigetre jutni gyorsvontattal, amely pedig nagy kerülés. Ez ügyhöz egyébiránt Debreczen sz. kir. város érdekeinek szempontjából is hozzá szólnak.

— Hivatali vizsátát. Gróf Dégenfeld József főispán titkárja dr. Medve Zoltán kíséretében ma délelőtt megvizsgálta a bal-maz-ujvárosi járás főszolgabírói hivatalát s ott mindent a legnagyobb rendben talált. Dálben a főispán tiszteletére Ferenczy Elek főszolgabíró ebédet adott.

— A kollegiumban aludt. Tóbiás Jánosról mindenki tudja, hogy hajléktalan csavargó s épen ezt akarta Tóbiás mezező-földi. Tegnap este különben is nagyon fáztott, tehát belepöckedett a kollegiumba s a legjobban fűtött tantermet kiválasztva, ott nyugalmra hajtotta fejét. Békességgel ki is pihente magát s reggel már a pedellus gombaságait, sőt azt is, hogy a rendőr bekisérte a legbiztosabb hajlékba.

— Jövahagyott szabályrendelet. A belügy-miniszter ma megküldött leiratában jövahagyta Hajdu vármegye közgyűlése által mult év május havában megalkotott szabályrendeletet. Az új szabályrendelet márczius hó elsején lép életbe s a vármegye területén a szabályrendelet szerint s annak életbeléptetésétől kezdve luxus ebekért évenként négy, vadászebekért két, ház és nyájörzö ebekért pedig egy korona adó fizetendő évenként.

— A Szent-Görgy napi vásár. A kereskedelemügyi m. kir. miniszter Debreczen sz. kir. város közönségét arról értesíti egy ma érkezett leiratban, hogy elvileg nincs semmi kifogása az ellen, hogy a husvétii ünnepek miatt a Szent-Görgy napi országos vásár későbbre halasztassék. A miniszter azonban leirata végén megjegyzi, hogy ezen vásárrátételt csak abban az esetben engedélyezi az idén kivételesen, ha ezen vásár elhalasztására nézve megkapja Debreczentől harmincz kilométernyire fekvő Hádház és Hajdu-Böszörmény véleményes jelentését is.

— Nagy hajtóvadászat. A debreczeni vadásztársulat e hó 31-én 80 hajtóval nagy vadászatot rendez. Gyülekezés reggel 8 órakor a Ludas-esárdánál.

— Pusztuló magyarok. A brailai ev. ref. vallásu magyarok lelkésze Nagy Sándor Debreczen sz. kir. város polgármesteréhez intézett folyamodásában siralmas szavakkal panasolja az ottani magyarok szomorú helyzetét. A román kultuszminiszter ugyanis minden áron arra törekszik, hogy a már nagy áldozatokkal megerősített magyar iskolát megszüntesse. A hívek szegénysége folytán a legnagyobb veszedelem fenyegeti az iskolát és éppen azért esdő szavakban fordul a polgármester utján Debreczen sz. kir. város nagylelkűségéhez némi segítségért.

— Megszűnt sertésvész. Mipepés község előjárósága értesítette a debreczeni rendőrséget, hogy a községben a sertésvész megszűnt s a zár alól feloldották.

— A kölcsönös segélyző-egylet igazgató sága hétfőn tartott gyűlésében véglegesen megállapította az 1895 ik évről szóló mérleget és elhatározta, hogy azt jövahagyás végett az 1897 február hó 28 an tartandó közgyűlés elé terjeszti. A főszámoló 8 ik évtársulati könyvecskék február hó végén fognak beváltatni és pedig betétenként (minden 20 kr után) 74 frt 19 kr fog kifizetett, (a mult évben csak 73 frt 95 kr fizetett ki) és ezzel a betétek kamatozása 6 % -ot ért el. Az igazgató ság értesíti egyszersmind az érdeklődő közönséget, hogy új könyvecskék csakis január hó 31-ig válthatók késedelem fizetése nélkül.

— Tolvajtól lopott a tolvaj. Szendrei István valahol egy csomó fűrészst lopott s azt elvitte a gilányi kaszárnya melletti csavargó tanyára. Ejjel azután Szóke Pál és Gáll János csavargók ellopták a fűrészeket s ma

asztalos mester előtt gyanusnak tünt fel a fűrész s átadta a csavargókat a rendőrségnek, a hol azok kijelentették, hogy valamennyit Szendrei István társuktól loptak. Szendreit rövid idő alatt előkerítette a rendőrség, de azt mondja, hogy azokat úgy találta az utcán. Mindhárom csavargót átadták a királyi ügyészségnek.

— A vérszegénység gyógyítása. A vérszegénységet, ezt a gyakori betegséget rendszeren vastartalmu gyógyszerekkel gyógyítják. Mindazok a gyógyszerek azonban, amelyekben eddig vasat olvasztottak fel nehezen emészthetők, sőt az emberi szervezet az így beadott vasat nehezen emésztí el. — Egy francia ember, Emile Levy, most oly eszmére jutott, a mely igen ügyes módon teszi lehetővé, hogy a vasat a természet maga dolgozza fel, illetőleg, hogy a vasat már felemészített módon adhasák be a betegnek. Az eljárás a következő: A vasat a tyukoknak és egyéb tollas állatoknak ételébe keverik és minthogy ezeknek a gyomra tudvalevőleg rendkívül nagy emésztőképességgel bír, a szárazas állatok tojásaiban már négy öt nap mulva nagy mértékben találhatunk felemészített vasat. A vas azonban nem változtat a tojás ízén és emészthetőségén semmit. — Az orvosok tehát ezentúl vérszegény betegnek vastartalmu tojásokat fognak előírni.

SZINHÁZ.

Műsor.

Kedden. Pick Steiner Soma hegedű művész hangversenye s a kölcsönkért felelőség vigjáték.

Szerdán: A zállamtitkár ur vigjáték (premier.)

Csütörtöhön: Ugyanaz.

Pénteken: Kuruczvilág operette (premier.)

Szombaton: Ugyanaz.

Vasárnap: Ugyanaz.

A sárga csikó.

A régi, jó népsziművek egyike került az este előadásra színházunkban nem a legrosszabb előadásban, a melynek a szinlap jelzése szerint ünnepies jellege is volt, tudniillik Kaposi Józsa fellépte hosszas betegsége után.

Kaposi Józsáról már konstatáltuk több ízben, hogy nem való népsziműbe s ez állításunk most újból beigazolást nyert.

Bakaj Erzsi, nem a nevelő intézetben elkényeztetett bakfi, a ki minden szót affektáltan ejt ki, hanem a tüzzől pattant piraszt leány, a ki rendkívül naiv lélek, de tiszta a beszél. Ugy látszik a kisasszony e két fagalmat összetéveszti, — indokolatlanul affektál, akár csak a „Vigéczek”-ben.

Az általa előadott magyar nóták sem pattantak tüzzől, nagyon kiérzett énekéből, hogy jobban járatos a valczerek ismeretes tanyájában, mint egy magyar nóta éneklésében. Több gondot kellene arra fordítania, hogy egy friss magyar nóta ütmenét nem szabad indokolatlanul elnyújtani.

Az igazság kedvéért azonban meg kell jegyeznünk, hogy hangjában betegsége után kellemes javulás állott be.

Békessy Gyula Leczija kifogástalan volt s nagyon szépen énekelt is. Minden ének-számát magujrázták. Drámai jelenéseit érzéssel, bensőség teljesen játszotta meg s jól megérdemelt tapsokat kapott.

Szilágyi és Barth játszották, főbb drámai szerepeket s mig ez utóbbi érzés nélkül játszott, addig Szilágyi Vilmos Csorba Márton szerepében nyílt színen is tapsot kapott.

Sziklay ez estén ismét kabinet alakítást mutatott be.

Püspöky, Follinus és Rubos epizód szerepeikben díszes hangzalmat fejtettek ki, megfelelő eredménnyel.

—d.

Vidék.

— Ismeretlen holttest. Nyiregyházáról írják, hogy ott ma reggelt Goldberger sarkoraktáros udvarán egy idegen ember holttestét találtak. Hogy a holttest honnan került az udvarra, azt nem tudják. Boncsolás végett kórházba vitték és megindították a vizsgálatot.

— A proféta kudarcza. Szűcs István Hajdu-Böszörményben székelő nazarénus proféta már több ízben járt Miskolcra és vidékén, hogy a nazarénus hitnek híveket szerezzen. Mindannyiszor kudarcot vallott Miskolcra. Diósgyőrön azonban kedvezett neki a szerencse, mert ott meglehetősen terjednek a nazarénus hit tanai. A minap, diósgyőri és szirmai híveivel bejött Miskolcra és Molnár Sándor földműves házában istenitisztelést rögtöntzött, amely imádságból és énekekből állott. E gyülekezetben észrevétlenül jelen volt Fűrös István sárospataki teológiai tanár is, aki a nazarénusok nagy ámulatára hosszabb beszédbe kezdett bele. Amelyben a „proféta” elmékedésére reflektálván, annak hitelveit tönkresilányította. A sarokba szorított apostol a jelenlevők gunczaját közt kerekelt oldott és azóta nem láták többé Miskolcra.

— Debreczentől akarnak tanulni. Máramarosziget városa önkéntes tűzoltó egyesület felállításán fáradozik. A szigeti rendőrkapitány átirta a debreczeni rendőrséghez, hogy a tűzoltóságra vonatkozó szabályrendeletet küldje meg, mert a debreczeni tűzoltóság mintájára óhajtják a tűzoltóegyletet szervezni.

Különlélek.

+ Kerékpáros utczaseprők. A csodás új világ a felfedezések hazája megint nagy és eredeti ideával tette csuffá a vén Európát: Amerikában mátló fogva a szemetek felvigyázói bicziklin száguldoznak szerte a streteken, hogy így könnyebben és gyorsabban ellenőrizhessék a szeméthordóknak és utczaseprőknek a köztisztaság fejlesztésére irányuló tevékenységét. Így újságolta a hirt a tul a tengerről jövő lap, a new yorki vasiparosok szaklapja.

+ Peták százados ellítelve. Peták Emil századost, ki nemrégiben Szombathelyen feleségét és két tisztársát meglötte, a hadbírószág rangvesztésre és két évi várfogságra ítélte.

+ Görgey és a Kossuthinduló. A „visegrádi remete” aki a telet tudvalevőleg öcsésénél, Görgey István budapesti királyi közjegyzőnél tölti, tegnap egy rokonsaládhoz volt hivatalos. Az agg tábornok egyenes tartása, fiatalos járása és szellemének üdesége nem árulja, hogy már 81 év terhe nyomja a vállait. Tegnap is végigélvezte a derült hangu estélyt s habár — szokása szerint — kevés részt vett a társalgásban, markárs megjegyzéseivel minduntalan magára terelte a közfigyelmet. A fényes vacsora után a házigazda zongorához ült, a társaság tagja kisebb-nagyobb csoportokban foglaltak helyet a termekben. Görgey Artur mint a F. L. írja, többedmagával a kártyaszobába vonult és teáját szücsölgetve hallgatta a vig keringőket és polkákat.

— Hat a Klapka-indulót tudod-e? kiáltott a szalonba át.

A házigazda a Klapka-indulót intonálta. Görgey a fejével bólingatott, aztán mintha magával beszélne mondá:

— Fel, fel vitézek . . . igen ez az. Ennél csak a Kossuth-induló szebb. Hát azt tudod-e?

A zongorázó keresgélte a hangokat, végre Görgey Artur dudolásának segítségével (a tábornok tudvalevőleg nagyon zeneértő) meg is találta a hatalmas harcziadó gyönyörű dalmát.

Görgey elégedetten verte a taktust az asztalon, aztán ismét magában dünnyögte: Mikor 67-ben bejöttem, minden kávéházban — ahová beléptem, — ezt huzzák a cigányok. A szamarak azt hitték, hogy boszantanak . . . pedig akkor is ez volt a kedvenc indulóm.

Kis szünet mulva így szól valaki:

— Hát a Görgey-induló, hogy szól?

— Az nem szép, vágott közbe Görgey — nem is lett népszerűvé. Most már senki sem ismeri. Káldy Gyula a minap irt nekem, hogy küldjem meg neki, vagy vezessem a nyomára . . . de én bizony ocm szolgálhatam vele, pedig szerzője, Taschner Antalné, aki neken ajánlotta, annak idején nekem is küldött egy példányt . . . de hol van az már!

A házigazda pattogó csárdásra gyujtott, a fiatalság tanczra kerekedett és a beszélgetés más fordulatot vett, de Görgey fülében még sokáig visszacsengtek a Kossuth-induló ütemei.

+ A tudomány gyászja. A királyi Józsefműegyetemre kitűzték a gyászlobogót. Kitűnő professzora, Klimm Mihály kir. tanácsos, hosszas szenvedés után elhunyt. A mult héten Réczey és Korányi professzorok megoperálták, de betegsége napról-napra aggasztóbb lett s most végre a halál megváltotta szevedéseitől. Életrajzi adatai a következők:

Klimm Mihály 1851-ben született Budán. Elvégezve a középiskolát, mérnöki tanulmányainak elméleti részét Budán, a József műegyetemen végezte s már mint tizenkilenc éves ifju asszisztense lett Kruspér Istvánnak, a hírneves tudósnek. Tanulmányainak kibővítésére, főképen pedig a vízépítésben való kiképzése céljából, még 1872. őszén kiment külföldre, részt vett a hamburgi kikötő építésében, majd pedig Szászországban az Elbeszabályozási munkálatokban. A munkálatok befejezése után, 1875-ben, átment Németországba, hol birodalmi szolgálatba állván, jelentékeny része volt a Rajna szabályozásában. Mikor 1878-ban a Józsefműegyetemen a vízépítés előadására külön kateptrát állítottak föl, erre Klim Mihályt hívták meg, ki ekkor hazajött s már a következő évben kiváló szakértelmének elismerésül nyilvános Jendestanárá nevezte ki. Mint egyet. professzor tapasztalatai folytán főleg a folyószabályozás terén volt szaktekintély és előadásainak is állandóan ez volt főtárgya. 1882-ben meghonosította a magyar teknikán a vízmérő gyakorlatokat s a műegyetem vízmérő állomását szintén ő hozta létre. Tanári pályája alatt két, egymás után következő évben volt rektor, 1889-től 1891-ig. Utolsó nagy munkáját a folyószabályozás terén 1888-ban a tiszai árvizek alkalmából végezte, mikor is a király nagyjéremű működéséért a kir. tanácsosi czimmet tüntette ki.

Az elhunyt tudós ravatalát a királyi József-műegyetemen állítják fel, az intézet dísztermében s innen is temetik a halottat. Az Entreprise a holttestet ma este hat órakor viszi el az elhunyt József-utca 17. szám alatti lakásáról a műegyetem épületébe s még ma éjjel ravatalra teszi. A temetés szerdán délután 3 órakor lesz. Az intézet tanácsa ma délben ülést tartott a temetés ügyében s külön gyászjelentést adott ki régi kitűnő tagjának haláláról.

+ Mulatságos válopert döndöttek el közelebb Cincinnatiában. A Cleveland Harrison elnökválasztás idején egy asszony fiucskaival ajándékozta meg ferjét, ki lelkes köztársasági lévén, a fiucska Harrison Benjamin névre akarta kereszteltetni. Az asszony, aki Clevelandhoz szított, titokban vitte el a gyermeket a paphoz és Cleveland Grovez néveu iratba be az anyakönyvbe. A Harrison párti férj erre elhagyta a házi tűzhelyt és többé se feleségével, se gyermekével nem törődött. A köztársasági érzelmű bíró az asszony kérésére kimondotta a választ és a kis „Grover Cleveland” ot is anyjának ítélte.

+ Az amerikai házasságok. A Newyorkban megjelenő „Morgenjournal” érdekes sorozatot állított össze azokról az amerikai nőkről, a kiket európai nemes emberek vettek feleségül s a kinek házassága szerencsétlen véget ért. A Morgenjournal ezek előrebocsájtása után tekintélyes névsort tesz közzé. Kezdi Manchester hercegen, aki annak idején Yznaga Consuelot, Newyork egyik legbájosabb hajadonját vezette oltárhoz. A herceg az esküvő után tizenhárom próbás korhely lett, szeretőt az orfeumokból és tingl-tanglikból válogatta s egy alkalommal a törvényszéknek is adott

dolgot, mert egy éjjeli tivornya alkalmával részeg fővel egy kocsiat megvert. A herceg özvegye ma is London legszebb asszonya. Ward Klára, Chima herceg feleségének esete eléggé ismeretes, valamint Wheeter kisasszony szerencsétlen férjhez menetele is, a kit Poppenheim bajor gróf vett el. A grófné visszatért szüleihez. De Stuersné szül. Caryd-t, a párisi holland nagykövet vette el. A házastársak széjjel mentek. Az elvált nő jelenleg Zborosvzky Illés felesége New-Yorkban. Curtin Bertha kisasszony, Bostonból a híres Taleyand unokájának nyujtotta kezét, férje azonban oly nyomorba döntötte, hogy kénytelen volt elhagyni. Róssz sorsban volt osztályrésze Marlborough hercegeasszonynak is, a kit férje arra kényszerítette, hogy tőrje maga mellett vetélytársnőjét Campeli kisasszonyt, pedig épp e miatt a kisasszony miatt mentek széjjel. A hercegeasszony férje végrendelete értelmében köteles volt vetélytársnőjének 50 ezer dollárt fizetni stb.

Közgazdaság.

Budapesti gabonafőzsde.

Debreczen, jan. 25.

— Weisz József budapesti terménybizományi czég jelentése.

Készáru változatlan.

Őszi buza	7.68—7.70.
Tavaszi buza	8.13—8.14.
Őszi rozs	—
Tavaszi rozs	6.68—6.69.
Őszi zab	—
Tavaszi zab	6.03—6.05.
Tengeri uj	3.94—3.96.

Sertéspiacz. Budapest-Köbanya 1897. január 25.

Magyar elsőrendű Öreg nehéz páronkint 400 klgon felüli sulyban (— krtól — krig. Öreg közép (páronkint 300—400 kgr. sulyban) — krtól — kgr. Fialat nehéz (páron — 320 klgon felüli sulyban) —54 krtól 55—krig. Fialat közép (páronkint 251 320 klg. sulyban) —54 krtól 55— krig. Fialat könnyű (páronkint 250 klgig terjedő sulyban) — krtól — krig. II. Magyar szedett: Nehéz (páronkint 280 klgon felüli sulyban) —52 krtól —53 krig. Közép (páronkint 220—280 kgr. sulyból) —44 krt —45 krig. Könnyű páronkint 220 klgig terjedő sulyban —43 krtól —44 krig. III. Szerbiai: Nehéz (páronkint 260 klg. felüli sulyban) —50 krtól 52— krig. Közép (páronkint 220—260 klg. sulyban) —51— krtól 53— krig. Könnyű (páronkint 220 klgig terjedő sulyban) —49— krtól 50 krig.

Sertés létszám: 1897. évi január hó 22. napján volt készletben: 5911 darab 1897. évi január hó 24. napján felhajtott 248 drb 1897. január hó 24. napján elszállított 394 drb. 1897. jan. hó 25. napjára maradt készletben 5765 drb. Hizottsértés forgalom változatlan.

CSARNOK.

Az utolsó levél.

— Egy szerelem története. —

Irta: Muray Károly.

Tisztelt kisasszony! Mikor a nagymama ösdi divánján egymás mellett ülve, arról beszélünk, hogy talán még mi is — a nagy világ legszerelmesebb párja — szétválhatunk, összeveszhetünk: abban egyeztünk meg nagy vigan, hogyha én akarok majd szakítani veled: „tisztelt kisasszony”-nak szállitalak, te pedig — ugyanabban az esetben — „tisztelt uram”-nak. Azután, mikor létrejött a nevezetes, fontos megállapodás, átölelted a nyakam — én karcu derekadat fontam át — és mélyen, szerelmesen nézve a szemembe: azt mondtad a te boszorkányos és mindörökre áldott hangodon: „uram, csókolja meg a számat.” Én megcsókoltam a világ legédesebb ajkát — a tiédet — s azután ép ugy nézve a szemed közé mint te tetted, így szóltam hozzád: „kisasszony, hunyja le szemét, hadd

Folyó évi január 5-én
egy waggon répamag

érkezett direct
QUEDLINBURGBÓL (Poroszország.)
KONTSEK GÉZA

előbb GASZNER KÁROLY
magkereskedésében
DEBRECZEN, Kossuth-utca.

Miért is figyelmeztetem a nagyérdemű
gazdaközönséget, hogy nálam bármely fajta
ujtermesű répamagot a legmagasabb csira-
képesség szavatolása mellett, — a legju-
tányosabb árban kaphatja.

Eredeti fuvarlevelek és vám okmányok
rendelkezésre állanak.

Január hóban megjelenő nagy képes
magárlap kívánatra ingyen küldetik.

Eladó földbirtok.

218 magyarhold sima-
fekvésű, Szilágymegye Uj-Né-
met falu alatt, a vasúthoz $\frac{1}{4}$
óra járásra. Ára 26 ezer frt.
Kedvező fizetési feltételek mel-
lett. — Czim a kiadóhivatalba.

Kunz József és Társa

czég, Kistemplom-Bazár.

Szőnyeg, függöny, butorkelme, viaszos
vászon, linoeum, ág- és asztalterítők,
flanell takarók, lópokrócok, paplan és
matrácok

jutányos szabott áron ajánlatnak.

!!Nincs többé köhögés!!

Tüdő- és gégebajban szenvedők részére.

Med. univ. Dr. FAYKISS KÁROLY

Szepesi kárpáti gyógyfű-kivonata

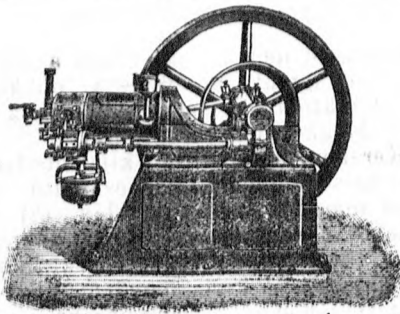
1 üveg 75 kr., *ezukorkák* egy do-
boz 35 kr., *thea* 1 csomag 50 kr.,
egy kis pólécsonag 25 kr. 30 év
óta a legjobb sikerrel használtatik
köhögés, rekedtség, hurut, hökhurut, in-
fluenza lélegzési akadályoknál, oldal-
szurásnál, tüdőgyulladásnál és idült
hörghurutnál.

!!Nincs többé fejfájés!!
Dr. GÖTZ

Migrainepora

25 év óta egyoldalú, ideges, rheumaszerű, sőt gyomoról
származó fejfájás ellen a legjobb sikerrel használtatott,
mit több ezerre menő köszönetnyilvánítás bizonyít. —
Utolsó időben a madridi udvar és Baross Gáborné ő excel-
lenciája feltűnő eredménnyel használta.

Kapható Keiler Testvérek a „Nagy Kristóf”-hoz
címezett gyógytárban, Budapesten, IV. ker., Kristóf-
tér 2. szám, Váci-utca és Kristóf-tér sarkán.

Eredeti „OTTO” motor

légszer- és benzire 20% légszesz megtakarítás más
szerkezettel szemben.

A legolcsóbb és legegyszerűbb hajtó-erő min-
denki részére.

Benzinlokomobil „Ottó”

üzemben sokkal olcsóbb mint a gőzlokomobilok; csép-
lésre stb. kiválóan alkalmas, miért nélkülözhetlen
minden gazdálkodónak.

Nincs szükség gépészre, nem hány szikrát, nem
tűzveszélyes, nem fogyaszt vizet, mindenkor üzemképes.

Langen és Wolf

Felvilágosítások, költségvetések és tervezetek díjmentesen.

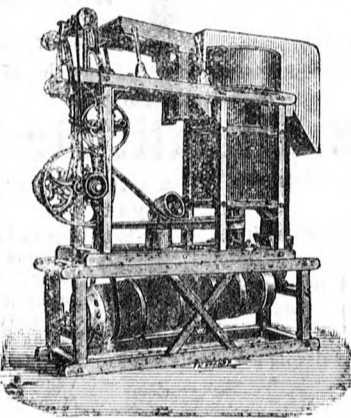
gázmotor-gyára
BUDAPEST, VI. Lázár-utca I. szám.

FLEISCHER és TÁRSA

gépgyára és vasöntődéje KASSÁN, Vám-utca II. szám.

Ajánlja a t. gazdaközönségnek a legújabb ta-
pasztalatok szemelvényeivel szélszerűen és gondosan
gyártott jéhvénű gépeit nevezetesen:

Sorvető-gépeket.
Szórvető-gépeket.
Ekéket. — Boronákat. — Hengereket.
Lókapákat. — Tengeri-morzsolókat.
Olajsajtókat és olajmagpörkölőket.
Borsajtókat és szőlőzúzókát, gőzgépeket
és kazánokat.

Malom berendezéseket, mint: „Progress”
gabonatisztító-gépeket, lisztosztályozó hen-
gereket, gabona-felvonókat stb.

Gépeink, eszközeink és egyéb gyártmányainkat készletben tartjuk gyárunkban, bizo-
mányi raktárt pedig:

SESZTINA LAJOS urnál

DEBRECZENBEN.

(Neustein-féle ERZSÉBET labdacok.)

SZÉKSZORULÁS

a legtöbb betegségek forrása ellen. Czukrozott külsejük végett még gyermekek is
szívesen veszik

Egy 15 pilulát tartalmazó doboz 15 kr., egy tekercs, mely 8 dobozt, tehát 120
pilulát tartalmaz, csak 1 forint o. é.

ÓVÁS! Utánzásoktól különösen óvakodjunk. Kérjük határozottan
Neustein Erzsébet-pilulát. Valódi csak, ha minden doboz
törvényileg bejegyzett védjegyünkkel piros-fekete nyomtatásban „Szent
Lipót” és „Neustein Fülöp gyógyszerész” aláírással van ellátva. A keres-
kedelmi törvényszéki védett csomagjaink aláírásunkkal van ellátva.

Neustein Fülöp

„Szent Lipóthoz” címzett gyógyszer-tára
WIEN, I. Plankengasse 6.

Raktár Debreczenben: Rothschnek V. Emil, Tóth Béla, Balázs Ödön, Miha-
lovits István, Tamásy Béla, Muraközy László és Füleki Pál gyógyszer-tárában.